

finder, at den ikke behøver at tage Hensyn til Svaret den 25de April, fordi der er svaret paa mere, end Regjeringen ønskede, der skulde svares paa, tilstaaar jeg, at jeg ikke forstaaar.

Boffen: Den høitærede Conseilspræsidents Slutningsbemærkning maatte jeg opfatte som særlig henvendt til mig, da det var mig, der som Ordfører i sidste Samling brugte Uttringer, hvortil den høitærede Conseilspræsident gjentagne Gange er kommen tilbage, med Hensyn til Betydningen af det Svar, som Valgerbefolkningen gav den 25de April. Den høitærede Conseilspræsident sætter Pris paa at blive rigtig opfattet, og han vil derfor ogsaa forstaa, at Andre kunne sætte Pris paa en rigtig Opfattelse, men det forekommer mig, at den høitærede Conseilspræsident ved en Gjemmemlæsning af de af mig den Gang brugte Uttringer maatte, for saavidt han ikke ret havde opfattet dem, da de bleve udtalte, kunne komme til at se, at det, jeg sagde, var noget ganske andet end det, Conseilspræsidenten nu lægger mig i Munden. Den høitærede Conseilspræsident sagde nemlig, at det skulde være blevet udtalt, at det selvfølgelig ikke var det Spørgsmaal, som Regjeringen havde stillet, hvorpaa der var blevet svaret, men at det var paa noget ganske Andet. Min Fremstilling deraf var den, at jeg misbilligede, at Forsvarssagen overhovedet var blevet gjort til Gjenstand for en Opløsning, og at det derfor maatte være Flertallet magtpaaliggende at vise Valgerbefolkningen, at det ikke var disse enkelte Spørgsmaal, som det dreiede sig om at faae besvarede, men at Karakteren af Valghandlingen saavidt mulig skulde være almindelig og dreie sig om hele den politiske Stilling i Diebliffet. Jeg spiede imidlertid ogsaa til, at der under det Svar, som blev givet, tillige blev givet Svar paa det Spørgsmaal, Regjeringen havde opstillet. Dersom Regjeringen har faaet den Opfattelse af Svaret, at det er et Bidnesbyrd om, hvilke utrolige Ting man kan faae den danske Valgerbefolkning til at tro, vilde det, fører jeg til, være interessant at vide, om det er i den Belysning, at den Fremstilling, som Conseilspræsidenten nu indrømmer, der er givet Danmarks Udsendinge i Udlandet med Hensyn til Valgets Udfald den 25 April, er bleven holdt. Den høitærede Conseilspræsident ignorerede overhovedet paa en mærkelig Maade det politiske Element i vor Forsætning. Igeoverfor det erede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) svarede han, at dersom man antog, at Regjeringen regjerede i Uoverensstemmelse med Forsætningen, var det hans Fordring, at denne Anklage fandt sit forfatningsmæssige Udtryk. Den høitærede Conseilspræsident misfjender altsaa fuldstændigt, at der hviler noget andet Ansvar paa Regjeringen end et juridisk; han ignorerer, at der ogsaa hviler et politisk Ansvar paa den. Den høitærede Conseils-

præsident anerkjender altsaa ingen anden Grændse for Regjeringens Myndighed end Forbrydelsens; men jeg tror, at dette er en meget urigtig og meget skjæv Opfattelse af de politiske Forhold. I Analogi dermed var ogsaa den høitærede Conseilspræsidents Opfattelse af Finantsloven og dens Behandling, særlig dens første Behandling, idet han igaar ankede over, at forskellige Bemærkninger vare bleve fremsatte, som ikke kunde siges umiddelbart at vedrøre den forelagte Finantslovs Indhold. Jeg vil slet ikke tale om, at han ankede over, at det politiske Element overhovedet kom til at spille en Rolle, men han gif endog saa vidt, at han mente, at en Omtale af Skattereformer og almindelige Reformers overhovedet ikke hørte hjemme under Finantslovens Behandling; thi, argumenterede han, de lade sig dog ikke gennemføre ved en Position paa Finantsloven. Dette er en ganske nymodens Opfattelse, i al Fald lige overfor dette Thing. Finantslovens første Behandling har bestaaet her givet Anledning til at fremdrage ethvertfomhelst Samfundsforhold af Betydning, hvorpaa man vilde henlede Opmærksomheden, og det næste Skridt fra Forhandlingen deraf vilde da være at søge sine Tanker om disse Forhold udprægede i Lovsform, hvad enten det nu kunde ske paa Finantsloven eller helleren maatte ske ved en særlig Lov. Jeg forstaaar imidlertid meget godt denne Tilbøielighed hos den erede Regjering til at indskrænke saavel den hele Ansvarlighed som ogsaa Omraadet for Forhandlingerne her indenfor saa snævre Grændser som muligt; men jeg tror ikke, at denne Bestræbelse vil lykkes for den høitærede Conseilspræsident. Finantslovens første Behandling har i disse Dage faaet en overveiende politisk Karakter, og jeg finder dette ganske naturligt efter den hele Stilling. Selve Finantsloven indeholder nemlig ikke mange nye Enkeltheder af stor Interesse. Sa, der findes vel en Del saadanne Nyheder, men det kan ikke siges at være mange, og Grunden dertil maa sandsynligvis søges deri, at den høie Regjering ikke har kunnet vente at faae noget væsentlig Nyt bevilget under de forhaandenværende Forhold. Ikke desto mindre indeholder dog §§ 21, 22 og 23 ogsaa paa det ordinære Budget ikke ganske saa nye Forslag; men ogsaa overfor dette maa Regjeringen kunne vente, at, naar Finantsloven er — som jeg strax skal komme til — fra Regjeringens Side bleven givet en afgjort politisk Karakter, maa ogsaa Behandlingen af dens Enkeltheder fra vor Side blive karakteriseret paa samme Maade. Jeg antager derfor, at den høitærede Regjering egentlig ikke kan vente, at der under de nuværende Forhold vil kunne blive vedtaget noget væsentlig Nyt, der enten paa den ene eller paa den anden Maade kunde foregribe, hvad vi senere maatte komme til, enten under Organisationslovene eller under andre Love. — Der er et eneste lille Moment, som jeg kunde ønske at fremdrage, fordi det